

6. Programování - cyklus for

obecná charakteristika cyklu (dva typy)

- používají se k opakování bloku příkazů (v Pythonu oddělený tabulátorem / 2/4 mezerami) několikrát po sobě
- buď na základě pevně daného počtu opakování nebo podmínky → 2 hlavní typy: **for** a **while**

cyklus for - syntaxe a popis, operátor in, řídící proměnná

- jedná se o cyklus s řídící proměnnou (nebo i více)
- dopředu je znám počet opakování
- nemůže nastat nekonečný cyklus
- v Pythonu slouží pro procházení kolekcí (řetězců, seznamů, slovníků...), chová se vlastně jako cyklus **foreach** u jiných jazyků

for proměnná in sekvence:

tělo cyklu

Princip

- řídící proměnná postupně nabývá všech hodnot z pevně dané množiny prvků
- pro každý prvek se vykoná jedna iterace cyklu (příkazy v jeho tělu)

V cyklu for můžeme použít i vícenásobné přiřazení proměnných, pokud kolekce, kterou procházíme, obsahuje další kolekci:

```
souradnice = [ (1,2), (14,25), (128,574), (7895,6548) ]
```

for x,y in souradnice:

print(x,y)

Tohoto se typicky využívá ve spojení s funkcí `enumerate` tehdy, kdy zároveň s prvkem potřebujeme také jeho index. Fce **`enumerate(s)`** poskytuje posloupnost n-tic o dvou hodnotách (index, prvek) ze sekvence s:

for index, prvek in enumerate(seznam):

print(index, prvek)

funkce range()

V Pythonu používáme `for` s fci **`range()`** pro stejné chování jako v jiných programovacích jazycích (iterace množinou celých čísel s řídící proměnnou).

- V příkazu `range()` generuje program čísla od počáteční hodnoty **včetně** až po koncovou hodnotu **vyjma**, po kroku k.
- Povinný parametr je pouze koncová hodnota - **výchozí `od=0` a `k=1`**.
- Fce `range()` pracuje pouze s celými čísly. Lze použít i záporná.

for proměnná in range(od, do, k):

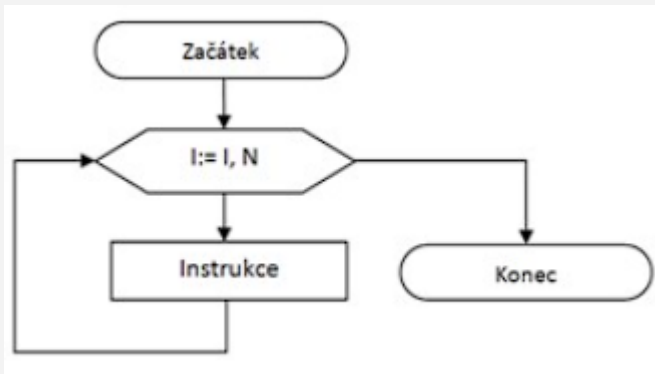
tělo cyklu

využití

Používáme, pokud víme, kolikrát má cyklus proběhnout (jsme řízeni buď seznamem hodnot, nebo počtem čísel).

Cyklus `for` se často používá pro procházení prvků posloupnosti a jejich zpracování.

vývojový diagram

vnořený cyklus

- = cyklus, který se nachází uvnitř jiného cyklu
- můžeme vnořovat libovolné množství cyklů a používat řídicí proměnné vnějších
- řídicí proměnné se stejným názvem se přepisují
- využíván k iteraci vícerozměrných dat a polí

Př. vnoření cyklu pro vytvoření obdélníku 4x2:

`sirka, vyska = 4, 2`

`for y in range(vyska):`

`for x in range(sirka):`

`print("* ",end="")`

`print()`

příkazy *break* a *continue*

break

- okamžitě ukončí vykonávání cyklu
- příkazy uvedené v tělu za *break* se už neprovádí
- program pokračuje za cyklem

while True:

`heslo=input("Zadej vánoční kód:")`

`if heslo=="jedle":`

`break`

`print("Špatný kód, zadej znovu.")`

`print("Správný kód! Veselé Vánoce!")`

continue

- způsobí ukončení aktuální iterace (opakování)
- zbytek bloku cyklu za *continue* se neprovede
- program pokračuje následující iterací (*while* kontroluje podmínku, *for* přechází na další prvek)

Cyklus *for* i *while* mají nepovinnou sekci **else**. Kód v sekci *else* se provádí po korektním ukončení cyklu. Pokud byl cyklus ukončen pomocí *break*, nebo *return*, nebo pokud nastala výjimka, kód v *else* se neprovede.

náhodná čísla

V programování se používají pro náhodné rozhodování nebo náhodný výběr prvků ze seznamu. Chceme-li pracovat s náhodným výběrem nebo čísly, potřebujeme knihovnu **random** (musíme nejdříve importovat).

- **randint**(od, do) - vygeneruje náhodné číslo z intervalu <od, do> (od a do jsou celá čísla)
- **randrange**(0, 100, 2) - generuje náhodné celé číslo od 0 do 99, sudé
- **choice**(data) - vybere z dat (obvykle řetězec nebo seznam) náhodný prvek
- **sample**(data, k) - vybere z dat (obvykle řetězec nebo seznam) k náhodných prvků
- **random**() - generuje náhodné reálné číslo od 0 do 1
- **uniform**(x, y) - generuje náhodné reálné číslo $x \leq c < y$